

“Forget Domani”

Galiba, tarih boyunca, bir ‘tür insan’,
‘insan’ olmaktan hep garip bir rahatsızlık duymuş.

Biraz kurcaladım.
O dünyanın çok uzağında biri olarak
okuyup görebildiğim o ki,
‘Siborg’ (*cybernetic organism*),
bir ‘terim’ olarak, ilk kez 1960’da kullanılmış.

Manfred Clynis ve Nathan S. Kline’nın,
Amerikalı iki bilim insanının,
“uzayda kendi kendini düzenleyen
‘insan-makine’ sistemlerinin avantajlarını”
anlattıkları bir makalede

Tabii, kişisel merak vs dışında,
Çok elle tutulur bir *geri planı* var bu kalkışmanın:
Soğuk Savaş.

Bir başka ‘tarihsel bilek güreşi’ dönemi,
insanoğlunu kamplara bölen büyük bir ‘iti  me’
ve sonuçta, bir başka büyük ‘bela’ yani.

‘  ip’ (*chip*) de, gene ‘Amerikanca’ bir kelime.
“En ufak boyutta hafıza kartı gibi bir şey” diye
masum bir cümle yazmışken bir *Ekşi Sözlük* yazarı,
“bir süre sonra kontrol amaçlı hepimize takılacak alet”
deyivermiş bir diğeri.
Çok sıradan bir işlemden söz eder gibi.

‘Bilim-kurgu’ denen türde çok iyi edebiyat eserleri
olduğunu bilmez değilim.
Çocukluğumda bir kısmını okumu  luğum da vardır.
Ama uzun süredir elimi o tür bir kitaba sürmedim.

'Bilim-kurgu' filmlerinden de doğrusu haz etmem.
'Onların bilime ilham verdiği' söyleyecek kadar
kendini o aleme 'kaptıranları' sınırlendirebilir bu yazdıklarım
ama elimde değil.

Bir kere onlara '**oyalama**' (*entertainment*) işleri olarak bakarım,
bir '**sanat eseri**' olarak değil.
Artlarındaki '*teknolojik beceri*' de olsa olsa
'**zanaat**'tır.
Bunlar da asla birer küçümseme değil.

Ama Stanley Kubrick'i severim.
Tam o türe girmeyen filmlerinin tamamını bilirim:
Hiçbiri '*sebepsiz*' değildir
ve '*insan*'ı anlatır.
'Ondan kurtulmayı' değil.

O öbekten iki yenice film ilgimi çekmişti:

Biri, "*Ex-Machina* " (2014), Alex Garland'ın filmi.

Ava adında geliştirilen bir '**yapay zekânın**'
"*insanlara kendini insan olarak tanıtmaya ve inandırma süreci*"
bana hüznü gelmişti.

İkincisi daha çok haz aldığım bir film:
"*Aşk*" ("*Her*") (2013), Spike Jonze'ın işi.

Baştan sona ürpertici bir '**yalnızlık**'.
Bana bir kâbus gibi gelen, doğadışı 'steril' bir dünya.

Geliştirilmiş bir '*telefon uygulaması*' ile '*bir adam*' arasında
geçen '*aşk*' anlatan, ürkütücü bir '**yarın**' filmi.

Peki, '*yapay zekâlar*' aşık olabilir mi?
Ya da, '*bir insan*' bir '*yapay zekâyâ*' aşık olabilir mi?

Etkilenerek iki kez izledim o filmi, üzülerek.
Ve kaderin cilvesi, büyük bölümü **Çin**'de çekilmişti.

Sonuçta, 'böyle şeyleri' düşleyen, düşünen,
onlar üzerinden bir 'gelecek tasavvuru' kurabilen
bir 'zihin yapısı' var, ona çalışan bazı 'kafalar' var.

Benim samimi iç sezim o ki,
bu, bizi sonunda evlere tıkarak,
neoliberalizmin peşine takıp
aymaz meslek erbaplarının eliyle
içine ettiği sağlık sistemlerinde
insanları hastane koridorlarında geberterek
kendi belasını kendi bulup batan
'egemen sistem'e,
ya da onun 2008'den beri çatışan kanatlarından
herhangi birine *paralel* bir 'düşünce çizgisi'.

O 'zihniyet'
(*Teknoloji Devrimi* 'inancına' inşa edilmiş
bir 'ideoloji' gibi sunulmasına az kalmıştı)
ufak tefek çıkışlar dışında şimdi sessiz.

Kriz sonrasında, aynen şu *virüs* gibi,
uygun zemini bulduğunda
ortaya çıkacak, birinden ötekine geçecek,
bütün dünyaya bulaşacak.

Kendilerine itiraz eden birileri hep oldu,
ve 'laf anlamadıkları için' onlara çok zaman kaybettirdi-
"eski kafalılar" yani.

Devam için, eğer inandırıcılıkları kalırsa,
bir pürüzün yok edilmesi
(hesap sormanın engellenmesi)
lazım.

Zaten o 'taş kafalıların' bir kısmı bu dönemi geçemeyecek.

Peki, 'ideolojiye' dönmek üzere olan 'proje' neydi?

Kısa:

Batık Sistem, devam etmek istiyordu ve buna mecburdu.

Bu yüzden eğer bu *varta* atlatılırsa,
"kendimizi tamamen teslim etmemiz için hazırlanıyorlar".

Birileri gönüllü '*misyonerliğini*' yapabilir bunun.
Tam, '*ne olup bitiyor*' bilmesee dahi.

Çok yazıldı, çizildi, birbirine gönderildi ama
bu günler eğer geçerse, içimin sesi diyor ki,
bazı '*insanlar*' kendini '*evrenin merkezi*' olarak
görmekten vaz geçmeyecek.

Gene, diğer canlılarla birlikte
'*bir yeryüzülü*' gibi
birlikte yaşamayı seçmeyecek.
Önerdiğiyle, işiyle gücüyle
' **tabiatın ve insanlığın kahir ekseriyetinin**'
yaşam şansının uyuşmazlığını gene görmeyecek,
Görmek istemeyecek.

Doğayla didişmeye devam edecek.
'Hızı' övdüğü, 'hızlı yaşamayı marifet saydığı' için
yanıldığını düşünmeyecek.
Yavaşlamayacak.

"Bir '**çip**' takılarak '*kontrol edilen*',
karşılığında da -virüs dahil-
güvenlik garantisi sözü alan bireyler."

Bunu, kaldığı yerden devam için
'**Parlak bir ümit**' olarak görecekt.

Gözler bu kadar korkmuşken,
az şey mi şu '**vaad**'?

"İnandırıcılığı yerle bir olmuş Sistem
bunu satmayı deneyecek."

Açık açık yazanlar, konuşanlar var bunu.
Kimileri de “*komplo teorisi*” deyip
bildiğini (hâlâ *her neyse* o?) okumaya devam ediyor...

Ben hiçbir tanım getirmiyorum.
Getirmeye kalkışmam da.

Ama bunlara
-bir de ‘**bilim**’ *kalkanını* kullanılarak-
kafa yorulmasını, destek verilmesini
kendi adıma **korkunç** buluyorum.

Asıl not düşmek istediğim budur.

Buna, “**gelecek nesillerin**”
muhtemelen “*harika*” diyebileceğini
düşünüyor bazıları, biliyorum.

Hele Corona günlerinden sonra,
onu izleyecek **yıkım** günlerinde.

Steril,
birbirine fazla dokunmayan,
karışmayan,
çok konuşmayan,
sokulmayan,
müdahale sevmeyen,
am doğaya, hayvanlara
iyi davranılmasına önem veren,
kazara internetsiz kalırsa
fişi çekilmiş gibi olan
bir ‘**nesil**’.

Şimdi ‘özgürlük’ değil ‘*serbestlik*’ olabilir
önemsenen onlar için.

Ütopya’yı gömdü birileri.
Bence uzun zamandan beri karıştırıyordu zaten bunları.

Ta 1970'de, "pederşahi" dönemden
"veletşahi" döneme geçilecek diye yazmış
bir Türk aydını.
Ben çok yeni işittim.

Galiba o devire geçildi de.

Ama şunu biliyorum.

Bir karşı 'elit', her zaman, her nesilde, HEP olacaktır.

Burada 'elit' elbette birilerinin bugün anladığı şey değil.

Nisan 2020

Not:

*Bu yazının bonus'u adını başlık yaptığım şarkı.
Bir kelimenin İtalyaca olması ayrıca yüreğimi sıkıştırıyor.
Gençliğimde Baba Frankie'den dinlerdik.
Önüümüzde belirsiz bir gelecek vardı.
İnternet'te şarkının bir Perry Como versiyonunu buldum,
Çoğu kişi bilmez onu.
Görseli nedeniyle onu seçtim.*

https://www.youtube.com/watch?v=T1_yJY3WoPM

